

1. nap: Hamvazószerda

Ma van hamvazószerda, a böjt és a hústól való tartózkodás napja, amely böjti utunk kezdetét jelzi. Ez a nap szigorú böjti nap! Szigorú, mert minden erőnket és egész személyiségünket megszólítja. Böjti, mert átéljük, hogy csak az önzés halála által (mors sola) juthatunk Istenhez. A böjti időszak során még inkább azzá válhatunk, akik vagyunk: Isten gyermekévé, akit az Atya arra hívott el, hogy megtapasztalja az Ő szeretetét, és hogy ezt a szeretetet másoknak is átadja. Ezen az úton nem vagytok egyedül! Veletek együtt több mint száz tíz házaspár kezdi el ezt a lelki gyakorlatot! Imában és böjtben hordozzuk egymást, hogy Isten kezdettől meglévő szeretetével megvalósulhasson mindannyiunkkal.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelki gyakorlatnak az útján.

Szentlélek Isten, Te vagy lelke a lelkemnek. Alázattal imádlak Téged. Világosíts meg engem! Erősíts engem! Vezess engem! Vigasztalj engem! Tárd fel előttem, amennyiben az örök Atya tervének megfelel, tárd fel előttem kívánságaidat! Ismertesd meg velem, mit kíván tőlem az örök szeretet! Mutasd meg, mit kell tennem! Mutasd meg, mit kell elviselnem! Hadd lássam meg, mit kell csendesen, szerényen, elmélkedve magamra vennem, hordoznom és elszenvednem! Igen, Szentlélek Isten, mutasd meg nekem akaratodat és az Atya akaratát, hogy egész életem semmi más ne legyen, csak egy állandó, folytonos "igen" az örök Atya Isten kívánságaira és akaratára. Ámen. (Kentenich atya)

Térjete meg! Teljes szívetekből hozzám térjete meg!

Olvasmány a korintusiaknak írt második leveléből (2Kor 5,20-6,2)

Testvéreim!

Krisztus követségében járunk. Isten maga buzdít titeket általunk. Krisztus nevében kérlek, engesztelődjete ki az Istennel! Ő a bűn hordozójává tette értünk azt, aki bünt nem ismert (Jézust), hogy általa Isten igaz voltának részesei legyünk. Mint az ő munkatársai figyelmeztetünk titeket, hogy Isten kegyelmét ne vegyétek hiába. Azt mondja ugyanis az Úr: „Amikor az időt alkalmasnak látom, meghallgatlak, és ha eljön az üdvösség napja, segítek rajtad. Nézzétek, most itt van az alkalmas idő! Most van itt az üdvösség napja!”

Elmélkedés

Szívünk Isten számára sem szabad, mert mindenféle dologtól függünk. Szükségünk van tehát arra, hogy kötelékeinket, melyek akadályozzák Isten felé való haladásunkat, feloldjuk. Ennek az ideje a nagybőjt. Isten hív minket házastársunk által, hogy egy közös elhatározással váljunk szabaddá a nagyobb szeretetre. Ilyenkor a legnagyobb akadályt az önmagunkhoz és vágyódásainkhoz való túlzott kötődés jelenti.

Szívünk felszabadításának és megtisztításának van egy aktív és egy passzív útja. Az aktív tisztulás azt jelenti, hogy lemondok azokról a dolgokról, amelyekhez az érzéseimmel ragaszkodom. A nagybőjt a lemondások ideje, de nem az öncélú lemondásé. Az a cél, hogy szabaddá váljak arra, hogy képes legyek még jobban szeretni. Lemondok saját kívánságomról, hogy jobban kifejezhessem a házastársam iránti szeretetemet, és örömet szerezzek neki. Passzív tisztulásnak mondjuk azt, amikor Isten tisztogat minket. Elveszi például a komfortérzetünket. Házastársam az idegeimre megy, nem bírom megérteni, kételkedem a jóindulatában, csalódom benne. Hogyan válaszolok erre? Tudok-e minderre szeretettel igent mondani? Az áldozatokat felajánlom Jézusnak, és kérem, hogy áldja meg családjunkat. Az is előfordul, hogy Isten megengedi, hogy mellőzve érezzük magunkat, vagy közösen egy nehéz keresztet kapunk.

Bizonyos értelemben az Istent szeretők mindig nagybőjtben élnek. A helyük egyszerűen ott van a Golgotán, ahol Krisztussal együtt, Máriával együtt a Mennyei Atyának ajándékozzák magukat. Ne az én akaratom, hanem a Tied teljesüljön. Még a szép élményekben is megfigyelhetjük, hogy az Úr a keresztnek egy finom vonalát már ide is belerajzolta. A nagybőjti időben különösen is hangsúlyozzuk a kereszt jelentőségét. Először is a házastársunkhoz fordulunk: „Mindennél fontosabb vagy nekem!” Megmutatjuk, hogy ez nemcsak szólam, hanem ezért áldozatot is tudunk hozni. Egymásért hozott áldozatainkat ajánljuk fel Jézusnak! Kérjük meg egymást, hogy alkalmat adhassunk áldozatkészségünk gyakorlására. A nagybőjtben szakítsunk több időt az imára, válasszunk lemondásokat például az étkezéssel kapcsolatban, de mindennek célja a nagyobb szeretetre jutás.

(Tilman atya nyomán)

Térjete meg! Teljes szívetekből hozzám térjete!

Emeljük fel szívünket!

Mindenható Istenünk, te hívtál meg minket erre a nagybőjti lelkigyakorlatra. Veled akarjuk járni ezt az utat! Te formáld a mi szívünket és küldd el Szentlelkedet hogy bátorítson és buzdítson és növelje az egységünket az előttünk álló időben. Legyen ez az időszak neked felajánlott és megszentelt ajándék. Ezt kérjük szent Fiad, Jézus Krisztus által! Amen.